

Vedruna

Escorial Vic

NOV

setmana 09

Comencem el mes de novembre. Som en l'equador del trimestre. És hora de pensar sobre les nostres actituds, tant les que tenim davant de l'aprenentatge escolar, com les que tenim en la nostra vida de cada dia. Aturar-nos a reflexionar sobre la nostra vida ens ajudarà a canviar allò que potser no va del tot bé. I també ens farà adonar de tot allò que som capaços d'aconseguir amb el nostre esforç. En definitiva en ajudarà a créixer.

5

Santa Elisabet

Comencem la setmana amb un bon somriure i parlem d'allò que hem fet durant el llarg cap de setmana que hem tingut.

Parlem de la "Castanyada" i de "Tots Sants". Com ens ha anat?

Tenim ganes d'explicar-nos què hem fet?

Aprofitem per explicar el conte: **EL CIRERER**. Ens parla sobre la mort.

En parlem entre tots.

El conte és l'annex 1

6

Santa Beatriu

Els animals també formen la seva família i, com els humans: es cuiden, es protegeixen i fan pinya.

Pensa en la teva família tot observant les imatges del video.

https://www.youtube.com/watch?v=u3yNvecUD_0

7

Sant Ernest

Mira't la següent presentació i reflexiona sobre la importància de fer un bon ús dels sentits.

Parlem-ne entre tots.

<https://drive.google.com/file/d/0B6Z545tTMaWgWUlubEplcTcteElremtBN0pUbVINVXRpYWIZ/view>

8

Sant Deodat

El foc transmet caliu, confort, benestar, escalfor, acolliment familiar, ambient de tardor...

Pensem-hi.

Què et transmet aquest foc?

9

Sant Teodor

Escoltem la cançó de l'àvia Pepa.

En acabar en podem parlar entre tots.

<https://www.youtube.com/watch?v=hvNgzxONd6A>

Annex 2. lletra de la cançó

EL CIRERER ANNEX 1

A casa d'en Jan hi havia un cirerer. Aquell cirerer tothom se l'estimava molt, el cuidaven i el regaven diàriament. De cop, un dia, van veure que les seves flors es tornaven petites i queien al terra.

- Mare, què li passa al cirerer? Potser s'ha mort?

M'ho va demanar el meu fill. Li vaig dir que sí, que totes les persones, com els animals i les plantes, ens morim.

- Veus el cirerer? Floreix cada primavera. Fa aquelles flors de pètals blancs i olorosos que ens agraden tant- va explicar la mare.

- Però on són ara les flors del cirerer?-va preguntar en Jan. No hi són... Els pètals van caure a terra...-va reflexionar el nen.

- Exacte! Els pètals es van assecar i es van deixar caure plàcidament a terra, i van passar a formar part de la vida d'una altra manera. Doncs amb la vida de les persones passa el mateix.

Encara que les persones marxin, com la flor del cirerer, la seva energia, el record i l'amor no se'n va; continua formant part de la nostra vida, dins del nostre cor i del nostre pensament. I com ha passat amb les flors del cirerer, ara s'han convertit en formoses cireres!

L'àvia Pepa – ANNEX 2

L'àvia Pepa feia olor d'ametlla,
venia a l'escola cada divendres,
duia texans i samarreta
i sempre es feia la moderna.

Anem al parc, petita. T'he portat una petxina.
A veure si endevines, què hi ha dins la petxina?

Un divendres l'àvia no venia,
jo pensava què és el que em duria,
vaig esperar hores i hores
a les escales tota sola.

La mare diu que ha anat al cel amb un globus vermell i verd,
el pare diu que tornarà a néixer,
morir i néixer és el mateix.

L'avi diu que ha volat fins una estrella,
i riu feliç com una nena.